

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2239**z dnia 1 października 2019 r.****określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w wodach północno-zachodnich na lata 2020–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewidziano przyjęcie planów wieloletnich zawierających środki ochronne w odniesieniu do połowów niektórych stad na danym obszarze geograficznym.
- (3) Takie plany wieloletnie zawierają szczegóły realizacji obowiązku wyładunku i mogą uprawnić Komisję do dokładniejszego określenia tych szczegółów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (4) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/2034 ⁽⁴⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021 w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy, Holandię i Zjednoczone Królestwo.
- (5) W dniu 19 marca 2019 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2019/472 ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich oraz połowami eksploatującymi te stada. Jego art. 13 uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia tego rozporządzenia poprzez określenie szczegółów dotyczących obowiązku wyładunku w odniesieniu do wszystkich stad gatunków w wodach zachodnich, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie. Belgia, Hiszpania, Francja, Irlandia, Niemcy i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem na wodach północno-zachodnich. Po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego ds. Wód Północno-Zachodnich oraz Komitetu Doradczego ds. Zasobów Pelagicznych przedmiotowe państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 6 czerwca 2019 r. nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów niektórych gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2020–2021. W dniu 22 sierpnia 2019 r. we wspólnej rekomendacji wprowadzono zmiany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2034 z dnia 18 października 2018 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021 (Dz.U. L 327 z 21.12.2018, s. 8).

- (6) W nowej wspólnej rekomendacji przedłożonej przez państwa członkowskie zaproponowano kontynuację szeregu dodatkowych środków technicznych, których celem jest zwiększenie selektywności i ograniczenie niezamierzonych połowów w odniesieniu do łowisk lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, które to środki wprowadzono zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do lat 2019–2021 rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/2034.
- (7) W dniu 14 sierpnia 2019 r. weszło w życie nowe rozporządzenie (UE) 2019/1241 w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych. W jego załączniku VI określono szczegółowe przepisy dotyczące środków technicznych w wodach północno-zachodnich, które obejmują również rozmiary oczek, związane z nimi warunki i przyłowy. Ponadto pkt 3 załącznika VI do wspomnianego rozporządzenia odnosi się do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/2034. Art. 15 rozporządzenia (UE) 2019/1241 uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany, uzupełnienia, uchylecia lub odstąpienia od środków technicznych określonych w załącznikach do rozporządzenia (UE) 2019/1241, w tym w trakcie realizacji obowiązku wyładunku.
- (8) Rozporządzenie (UE) 2019/1241 nie przewiduje środków przejściowych. W związku z tym w celu zapewnienia zgodności między niniejszym rozporządzeniem delegowanym a rozporządzeniem (UE) 2019/1241 konieczne jest stosowanie warunków ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2019/1241, przy jednoczesnym uwzględnieniu zaistniałych, wyjątkowych okoliczności. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) dokonał oceny wspólnej rekomendacji i stwierdził⁽⁵⁾, że proponowane zmiany mające na celu zwiększenie selektywności w wodach północno-zachodnich są uzasadnione i oznaczają wzrost selektywności w porównaniu z wcześniej zdefiniowanym narzędziem. Wspólna rekomendacja, przygotowana i przedstawiona przez państwa członkowskie, została oceniona przez STECF przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) 2019/1241 i w związku z tym nie odnosiła się do tego rozporządzenia. Mimo to, z uwagi na wyjątkowe okoliczności, Komisja uważa, że z informacji dostępnych na tym etapie we wspólnej rekomendacji i ocenie STECF nie wynika w żaden sposób, by proponowane dodatkowe środki techniczne były niezgodne z wymogami ustanowionymi w odniesieniu do środków technicznych w art. 15 rozporządzenia (UE) 2019/1241.
- (9) Aby zwiększyć selektywność narzędzi połowowych i zmniejszyć niezamierzone połowy w Morzu Celtyckim, Morzu Irlandzkim i na zachodnim wybrzeżu Szkocji, należy zatem wprowadzić szereg selektywnych środków w odniesieniu do połowów gatunków dennych. Te środki techniczne powinny zatem mieć zastosowanie w okresie 2020–2021.
- (10) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) zweryfikował opinie naukowe otrzymane od właściwych podmiotów naukowych⁽⁶⁾. Komisja przedstawiła przedmiotowe środki w celu przeprowadzenia pisemnych konsultacji z grupą ekspertów, składającą się z 28 państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora.
- (11) W przypadkach gdy względna ilość martwych odrzutów jest stosunkowo niewielka, Komisja uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, z myślą o pełnej realizacji obowiązku wyładunku.
- (12) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność z obowiązku wyładunku, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu wężyczy, pułapek lub koszy w podobszarach ICES⁽⁷⁾ 6 i 7, w oparciu o dowody naukowe, w których wykazano wysokie wskaźniki przeżycia. Dowody te były oceniane w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽⁸⁾, że wyłączenie jest uzasadnione. W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się dalsze stosowanie tego wyłączenia. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to powinno nadal obowiązywać w odniesieniu do okresu 2020–2021.
- (13) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do osobników soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS), złowionych przy użyciu włoków rozpornicowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–99 mm, w rejonie ICES 7d w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu i poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, w oparciu o dowody naukowe, w których wykazano wysokie wskaźniki przeżycia odrzutów. Dowody te były oceniane w poprzednich latach, a STECF

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽⁶⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽⁷⁾ Międzynarodowa Rada Badań Morza

⁽⁸⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

stwierdził⁽⁹⁾, że są one wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano dalsze stosowanie tego wyłączenia. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to powinno nadal obowiązywać w odniesieniu do okresu 2020–2021.

- (14) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 100 mm i w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70–99 mm, w połączeniu z wariantami narzędzi selektywnych (połowy TR1 i TR2), w podobszarze ICES 7. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżycia odrzutów homarca w tym rodzaju połowów. Dowody te zostały przedłożone STECF, który stwierdził⁽¹⁰⁾, że badanie dotyczące przeżywalności przeprowadzone przy użyciu włoków Seltra dostarczyło wystarczających danych, ale że ogólny wpływ na ekstensywne połowy homarca przy użyciu innych narzędzi połowowych nadal jest trudno ocenić. STECF stwierdził, że przy założeniu, że stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia sprawdza się w stosunku do wszystkich narzędzi połowowych, oznacza to stosunkowo niski wskaźnik odrzutów w tym rodzaju połowów. To wyłączenie powinno zatem mieć zastosowanie w okresie 2020–2021.
- (15) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca złowionego w rejonie ICES 6a, w odległości do dwunastu mil morskich od brzegu przy użyciu włoków rozpornicowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–110 mm. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżywalności homarca w tych połowach. Dowody te zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności jest miarodajne i wykazuje stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia. To wyłączenie powinno zatem mieć zastosowanie w okresie 2020–2021.
- (16) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do rajokształtnych złowionych przy użyciu wszelkich narzędzi w podobszarach ICES 6 i 7, w oczekiwaniu na przedstawienie szczegółowych dowodów naukowych dotyczących wskaźników przeżycia w odniesieniu do wszystkich segmentów floty i kombinacji narzędzi, obszarów i gatunków. Jednakże poza kilkoma wyjątkami, STECF uważa, że wskaźniki przeżycia są na ogół miarodajne⁽¹¹⁾, ale zauważa, że potrzeba więcej szczegółowych danych. Aby uzyskać reprezentatywne dane, trzeba kontynuować połowy. Można zatem przyznać wyłączenie, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 1 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz uzupełnienia stwierdzonych przez STECF braków w danych, na potrzeby dorocznej oceny naukowej STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (17) Analizując wskaźniki przeżywalności rajokształtnych, stwierdzono, że raje dwupłame (*Leucoraja naevus*) mają znacznie niższy wskaźnik przeżycia niż inne gatunki. Ponadto wiedza naukowa na temat modelu przetrwania tego gatunku wydaje się być mniej miarodajna. Całkowite wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby jednak prowadzenie połowów i stałe gromadzenie dokładnych danych. Przedłożono stosowne dowody STECF, który stwierdził⁽¹²⁾, że mimo iż rozpoczęto dwa nowe badania na temat doświadczeń w zakresie przeżywalności dla rai dwupłamej, konieczne będą dalsze obserwacje, aby sformułować ostateczną opinię na temat wskaźników przeżycia za rok lub za dwa lata. W związku z tym wyłączenie to należy przyznać jedynie na dwa lata, a w trybie pilnym rozpocząć nowe badania i pomiary dotyczące przeżywalności i jak najszybciej przedstawić je STECF do oceny, najpóźniej do dnia 1 maja.
- (18) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy złowionej za pomocą drygawic lub włoków rozpornicowych w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7g. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżycia w odrzutach gładzicy w tym rodzaju połowów. Dowody te zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności jest miarodajne i wykazuje stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia. To wyłączenie powinno zatem mieć zastosowanie w okresie 2020–2021.
- (19) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gatunków złowionych przy użyciu wężycerzy, pułapek i koszy w wodach północno-zachodnich (podobszary ICES 5, 6 i 7). Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżycia w odrzutach gatunków poławianych w tym rodzaju połowów. Dowody te zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że przeżywalność w odrzutach gatunków poławianych za pomocą pułapek i wężycerzy może być znaczna. To wyłączenie może zatem mieć zastosowanie w okresie 2020–2021.

⁽⁹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽¹⁰⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽¹¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

- (20) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się przedłużenie wyłączeń z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy, złowionej w rejonach ICES 7a–7k, przez statki używające włoków rozprzowych, o maksymalnej mocy silnika 221 kW, o maksymalnej długości 24 metrów, dokonujące połowów w odległości do 12 mil morskich od brzegu oraz o czasie trwania holowania trwającym nie dłużej niż półtorej godziny i przez statki używające włoków rozprzowych, o mocy silnika ponad 221 kW, stosujące linę separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżycia w odrzutach gładzicy w tym rodzaju połowów. Dowody te zostały przedłożone STECF, który stwierdził⁽¹³⁾, że dane naukowe są dobrej jakości. STECF wskazał jednak, że nie obejmują one wszystkich zainteresowanych państw członkowskich, oraz że w przypadku tego rodzaju połowów na przeżywalność ma wpływ wiele czynników i jest ona bardzo zróżnicowana. STECF stwierdził, że przedstawiono nowe dowody na żywotność gładzicy w punkcie odrzutów w ramach połowów włokiem rozprzowym na południowo-zachodnim wybrzeżu Anglii. Państwa członkowskie opracowały trzyletni projekt mający na celu uzyskanie szacunków dotyczących przeżywalności gładzicy bezpośrednio zaobserwowanych w rejonach ICES 7d, 7f, 7g; jednak rejony ICES 7h, 7j, 7k nie są objęte tym projektem. Projekt ten przyczyni się do realizacji planu działania i dostarczenia dowodów potrzebnych do oceny proponowanego wyłączenia. STECF uznał, że państwa członkowskie powinny opisać, w jaki sposób proponowane wyłączenie jest powiązane z planem zmniejszenia przyłów gładzicy w rejonach ICES 7h, 7j, 7k. W tych okolicznościach wyłączenie powinno być ograniczone do jednego roku w odniesieniu do gładzicy w rejonach ICES 7h, 7j i 7k, tak aby umożliwić dalsze gromadzenie danych, a państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Wyłączenie to można zatem stosować w odniesieniu do gładzicy w rejonach ICES 7h, 7j, 7k do dnia 31 grudnia 2020 r., a zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przedstawić informacje możliwie jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., aby ocenił je STECF.
- (21) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy złowionej przy użyciu niewodów duńskich w rejonie ICES 7d. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe w celu wykazania wysokich wskaźników przeżycia w odrzutach gładzicy w tym rodzaju połowów. Dowody zostały przedłożone STECF, który stwierdził⁽¹⁴⁾, że dane z badania dotyczącego wskaźników przeżycia są wiarygodne i pozwalają na miarodajne szacunki dotyczące przetrwania w odniesieniu do tego rodzaju połowów. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2020–2021.
- (22) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2034 przewidziano wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych rodzajów rybołówstwa. Dowody dostarczone przez państwa członkowskie zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽¹⁵⁾, że dokumenty przedłożone przez państwa członkowskie zawierają uzasadnione argumenty potwierdzające, że dalsza poprawa selektywności jest trudna do osiągnięcia, a koszty postępowania z niezamierzonymi połowami są nieproporcjonalne, co poparto w niektórych przypadkach jakościową oceną kosztów. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy kontynuować stosowanie wyłączeń *de minimis*, zgodnie z wartościami procentowymi zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji, w odniesieniu do:
- witalinką złowionego przez statki używające włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włoków pelagicznych (OTM i PTM) oraz włoków rozprzowych (BTT) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm (BT2), w rejonach ICES 7b–7k,
 - soli złowionej przez statki używające narzędzi TBB o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm i o zwiększonej selektywności (panel flamandzki), w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7g i 7h,
 - soli złowionej przez statki używające drygawic i sieci skrzelowych do połowu soli w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7g.
- (23) W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do:
- ostroboka złowionego przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i rejonach ICES 7b–7k,
 - makreli złowionej przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i rejonach ICES 7b–7k,
 - soli złowionej przez statki używające włoków rozprzowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm (BT2) i o zwiększonej selektywności (panel flamandzki), w rejonach ICES 7a, 7j i 7k,
 - połowów wielogatunkowych dennych złowionych przez statki prowadzące ukierunkowane połowy garneli i używające włoków rozprzowych o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 31 mm w rejonie ICES 7a,

⁽¹³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁴⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

- smuklicy o wielkości poniżej MCRS, złowionej przez statki używające włóków dennych o rozmiarze oczek 70–99 mm oraz włóków rozprzowych o rozmiarze oczek 80–119 mm w podobszarze ICES 7,
 - karpasza złowionego przez statki używające włóków dennych w rejonach ICES 7b–7c i 7f–7k,
 - argentynej wielkiej złowionej przez statki używające włóków dennych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 100 mm w rejonie ICES 5b (wody UE) i podobszarze ICES 6,
 - plamiaka złowionego przez statki używające włóków dennych o rozmiarze oczek co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–7c i 7e–7k,
 - plamiaka o wielkości poniżej MCRS złowionego przez statki używające włóków dennych o rozmiarze oczek do 119 mm w rejonie ICES 6a.
- (24) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących ostroboka i makreli złowionych przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i w rejonach ICES 7b–7k zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽¹⁶⁾, że dowody na to, że wyładunek niezamierzonych połowów wiąże się z kosztami, nie są wystarczające, aby wykazać, że koszty te są nieproporcjonalne. Poprawa selektywności w odniesieniu do odpowiednich połowów powinna być traktowana priorytetowo, ponieważ zmniejszy koszty postępowania z niezamierzonymi połowami. STECF zauważył również, że wprowadzenie szczególnych środków technicznych dla statków prowadzących połowy przy użyciu włóków dennych lub niewodów w strefie ochrony Morza Celta może zmniejszyć niezamierzone połowy ostroboka, makreli i innych gatunków. Skuteczność tych środków powinna być monitorowana. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia niezbędnego gromadzenia danych, wyłączenia te można przyznać na okres jednego roku, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przedłożenia odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., aby ocenił je STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (25) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowego wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do soli złowionej przez statki używające włóków rozprzowych z panelem flamandzkim w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7 g i 7h zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽¹⁷⁾, że potrzebne byłyby dane dotyczące państw członkowskich innych niż Belgia i Irlandia. Również skuteczność panelu flamandzkiego stosowanego w próbach prowadzonych przez państwa członkowskie może być ograniczona i nie prowadzić do ograniczenia niezamierzonych połowów zaobserwowanych w tych próbach. STECF zauważa, że przydatne byłyby dodatkowe informacje, akceptując fakt, że obecnie stosowany panel flamandzki poprawia selektywność w odniesieniu do soli. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia niezbędnego gromadzenia danych w odniesieniu do obszarów 7h, 7j, 7k, to nowe wyłączenie można przyznać na okres jednego roku, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przedłożenia odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., aby ocenił je STECF. Wyłączenie to należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (26) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowego wyłączenia *de minimis* dotyczącego połowów wielogatunkowych dennych dokonywanych przez statki prowadzące połowy garneli i używające włóków rozprzowych w rejonie ICES 7a zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽¹⁸⁾, że wyłączenia uzasadnia fakt, że znaczny wzrost selektywności jest bardzo trudny do osiągnięcia i że koszty postępowania z niezamierzonymi połowami są nieproporcjonalne. STECF zauważa jednak, że przedstawiono ograniczone informacje jakościowe na poparcie wyłączenia, a dostarczone informacje mogą nie być reprezentatywne. Biorąc pod uwagę przekazane informacje, odrzuty mogą być bardzo niskie i nie wymagać stosowania odliczenia *de minimis*. To wyłączenie może zatem mieć zastosowanie w okresie 2020–2021.
- (27) Dowody dostarczone przez państwa członkowskie w sprawie nowego wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do smuklicy o wielkości poniżej MCRS, złowionej przez statki używające włóków dennych i włóków rozprzowych, oraz karpasza i argentynej wielkiej złowionych przez statki używające włóków dennych, zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽¹⁹⁾, że państwa członkowskie dostarczyły ograniczone dane, i dowody na to, że wyładunek niezamierzonych połowów wiąże się z kosztami, nie wystarcza do wykazania, że koszty te są nieproporcjonalne. STECF uważa, że poprawa selektywności w odniesieniu do odpowiednich połowów powinna być traktowana priorytetowo, ponieważ zmniejszy koszty postępowania z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod uwagę potrzebę konty-

⁽¹⁶⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁸⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽¹⁹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

nuowania działalności połowowej w celu zapewnienia niezbędnego gromadzenia danych, wyłączenia te można przyznać na okres jednego roku, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przedłożenia odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., aby ocenił je STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

- (28) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowego wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do płamiaka złowionego przez statki używające włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 80 mm w podobszarach ICES 7b–7c i 7e–7k zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽²⁰⁾, że z dostarczonych informacji wynika, iż poprawa selektywności płamiaka jest trudna do osiągnięcia bez znaczących krótkoterminowych strat w połowach komercyjnych. STECF spodziewa się, że konkretne środki techniczne w strefie ochrony w Morzu Celytyckim ograniczą w mniejszym stopniu niezamierzone połowy płamiaka, ale jest za wcześnie na ocenę możliwych wyników. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia niezbędnego gromadzenia danych, wyłączenie to można przyznać na okres jednego roku, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przedłożenia odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., aby ocenił je STECF. Wyłączenie to należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (29) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowego wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do płamiaka o wielkości poniżej MCRS, złowionego przez statki używające włoków dennych o rozmiarze oczek do 119 mm w połowach homarca prowadzonych na zachód od Szkocji w rejonie ICES 6a, zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził⁽²¹⁾, że uzasadnienie opiera się na analizie nieproporcjonalnych kosztów postępowania z niezamierzonymi połowami. STECF zauważa, że koszty wydają się uzasadnione, jednak nie ma obiektywnych sposobów oceny, czy są one realistyczne lub czy można je uznać za nieproporcjonalne. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia niezbędnego gromadzenia danych, wyłączenie to można przyznać na okres jednego roku, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przedłożenia odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przekazać informacje jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., aby ocenił je STECF. Wyłączenie to należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (30) Aby zapewnić wiarygodne oszacowanie poziomów odrzutów na potrzeby ustalenia całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* oparte było na ekstrapolacji sytuacji o ograniczonej ilości danych i niepełnych informacjach na temat floty – zapewnić przekazywanie dokładnych i weryfikowalnych danych dotyczących całej floty objętej tym wyłączeniem.
- (31) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przeanalizowała zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku. W wielu przypadkach dalsze prowadzenie działalności połowowej i gromadzenie danych jest konieczne, aby ustosunkować się do uwag STECF. W takich przypadkach właściwe jest zastosowanie pragmatycznego i ostrożnego podejścia do zarządzania rybołówstwem poprzez tymczasowe przyznawanie wyłączeń. Nieprzyznawanie takich wyłączeń uniemożliwiłoby gromadzenie danych, które są niezbędne do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w celu pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku.
- (32) W związku z nową wspólną rekomendacją należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2034 i zastąpić je nowym aktem.
- (33) Ponieważ środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu dla statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2020 r.,

⁽²⁰⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

⁽²¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf>

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W podobozarach ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a oraz uwzględniając jedynie wody Unii rejonu 5b), 6 i 7 obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków dennych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w latach 2020–2021.

Artykuł 2

Definicje

1. „Panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, której:
 - tył jest bezpośrednio przyczepiony do worka włoka,
 - górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami,
 - długość po rozciągnięciu wynosi co najmniej 3 m;
2. „Panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:
 - a) składa się z górnego płata o rozmiarze oczek co najmniej 270 mm (oczko romboidalne) lub górnego płata o rozmiarze oczek co najmniej 300 mm (oczko kwadratowe), umieszczonego w czteropłatowej części na prostym odcinku worka włoka;
 - b) ma długość co najmniej 3 metry;
 - c) umieszczone jest nie więcej niż 4 metry od sznurówki; oraz
 - d) ma szerokość całego górnego płata w czteropłatowej części włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej);
3. „Kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka;
4. „Kratownica sieciowa »CEFAS NetGrid«” oznacza kratownicę sieciową NetGrid, opracowaną przez Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) na potrzeby połowów homarca w Morzu Irlandzkim;
5. „Włok z panelem flip-flap” oznacza włok wyposażony w kratownicę sieciową opracowaną w celu ograniczenia przyłowu dorsza atlantyckiego, płamiaka i witlinka w połowach homarca;
6. „Lina separatora kamieni” oznacza modyfikację dennych włoków rozprzowych, mającą zapobiec przedostaniu się do włoka kamieni i głazów, które uszkadzają zarówno narzędzia połowowe, jak i połowy;
7. „Panel uwalniania zanieczyszczeń dennych” oznacza panel o większym rozmiarze oczek lub o kwadratowych oczkach, zamontowany do dolnej części włoka, zwykle włoka rozprzowego, w celu usunięcia wszelkiego materiału bentosowego i zanieczyszczeń dna morskiego, zanim przedostaną się one do worka włoka;
8. „Strefa ochrony w Morzu Celtyckim” oznacza wody w rejonach ICES 7f, 7 g i część 7j na północ od 50° szerokości geograficznej północnej i na wschód od 11° długości geograficznej zachodniej.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:

- a) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wężycerzy, pułapek lub koszy (kody narzędzi ⁽²²⁾: FPO, FIX i FYK) w podobszarach ICES 6 i 7;
 - b) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków dennych (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 100 mm, w podobszarze ICES 7;
 - c) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków dennych (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70–99 mm w połączeniu z wariantami wysoce selektywnych narzędzi, jak określono w art. 9 ust. 2 i 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w podobszarze ICES 7;
 - d) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków rozpornicowych (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–110 mm w rejonie ICES 6a w odległości do 12 mil morskich od brzegu.
2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na uwalnianiu go w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące soli

1. W rejonie ICES 7d, w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu, lecz poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów soli (*Solea solea*) poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włóków rozpornicowych (kody narzędzi: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), wyposażonych w worek włoka o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–99 mm, przez statki:
 - a) o maksymalnej długości 10 metrów i maksymalnej mocy silnika 221 kW; oraz
 - b) połowów prowadzonych w wodach o głębokości co najwyżej 30 metrów oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
2. Odrzut soli złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące rajokształtnych

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do rajokształtnych (*Rajiformes*) złowionych przy pomocy wszelkich narzędzi połowowych w wodach północno-zachodnich (podobszary ICES 6 i 7).
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej i nie później niż do dnia 1 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 31 lipca.
3. Odrzut rajokształtnych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:
 - a) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g przy użyciu drygawic (kody narzędzi: GTR, GTN, GEN, GN);

⁽²²⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W przypadku statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowane w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

- b) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g przy użyciu włóków rozprzowniczych (kody narzędzi: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX);
 - c) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7a–7k przez statki o maksymalnej mocy silnika większej niż 221 kW oraz stosujące włoki rozprzowe (TBB) wyposażone w linę separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych;
 - d) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7a–7k przez statki stosujące włoki rozprzowe (TBB), o maksymalnej mocy silnika 221 kW lub maksymalnej długości 24 m, które są budowane do celów połowów w odległości do 12 mil morskich od linii brzegu oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
 - e) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d przy użyciu niewodów duńskich (kody narzędzi: SDN).
2. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do gładzicy złowionej w rejonach ICES 7h, 7j, 7k. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej i nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające przedmiotowe wyłączenia w odniesieniu do gładzicy złowionej w rejonach ICES 7h, 7j i 7k. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia te informacje do dnia 31 lipca 2020 r.
3. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 7

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gatunków złowionych przy użyciu węcierzy, pułapek i koszy

1. W podobszarach ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a oraz uwzględniając jedynie wody Unii rejonu 5b), 6 i 7 wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków złowionych przy użyciu węcierzy, pułapek i koszy (kody narzędzi: FPO, FIX, FYK).
2. Odrzut ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 8

Wyłączenia de minimis

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c) wymienionego rozporządzenia:
 - a) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włóków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włoki pelagiczne (OTM i PTM) oraz włoki rozprzowe (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonach ICES 7b–7k;
 - b) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające drygawic i sieci skrzelowych (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) do połowu soli w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g;
 - c) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające narzędzi TBB o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, wyposażone w panel flamandzki, do połowu soli, w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7 g i 7h;
 - d) w przypadku plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus*) w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzowniczych (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBB, TBN, TBS, TB, TX) o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm, w rejonach ICES 7b, 7c i 7e–7k;
 - e) w przypadku ostroboka (*Trachurus* spp.) w 2020 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych przyłówów tego gatunku złowionego w połowach wielogatunkowych gatunków dennych przy użyciu włóków dennych, niewodów i włóków rozprzowniczych (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBB, TBN, TBS, TB, TX) w podobszarze ICES 6 i w rejonach ICES 7b–7k;
 - f) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2020 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych przyłówów tego gatunku złowionego w połowach wielogatunkowych gatunków dennych przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzowniczych w podobszarze ICES 6 i w rejonach ICES 7b–7k;

- g) w przypadku soli (*Solea solea*) w 2020 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm (BT2), o zwiększonej selektywności (panel flamandzki), w rejonach ICES 7a, 7j i 7k;
- h) w przypadku smuklic (*Lepidorhombus* spp.) o wielkości poniżej MCRS, w 2020 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) o rozmiarze oczek 70–99 mm (TR2) i włoków rozprzowych (TBB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–199 mm (BT2), w podobszarze ICES 7;
- i) w przypadku kaprosza (*Caproidae*) w 2020 r. maksymalnie 0,5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), w rejonach ICES 7b, 7c i 7f–7k;
- j) w przypadku argentyńskości wielkiej (*Argentina silus*) – w 2020 r. maksymalnie 0,6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX) o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 100 mm (TR1) w rejonie ICES 5b (wody UE) i podobszarze ICES 6;
- k) w przypadku plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus*) o wielkości poniżej MCRS – w 2020 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych o rozmiarze oczek do 119 mm (OTB, OTT, OT, TBN, TB) w połowach homarca (*Nephrops norvegicus*) prowadzonych na zachód od Szkocji w rejonie ICES 6a;
- l) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki prowadzące ukierunkowane połowy garneli i przy użyciu włoków rozprzowych (TBB) o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 31 mm w rejonie ICES 7a:

łączna ilość gatunków ryb o wielkości poniżej MCRS, która nie przekracza 0,85 % całkowitych rocznych połowów gładzicy i 0,15 % całkowitych rocznych połowów witlinka w połowach wielogatunkowych dennych.

2. Wyłączenia *de minimis* określone w ust. 1 lit. d)–k) stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej i nie później niż do dnia 1 maja 2020 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia te informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

Artykuł 9

Szczególne środki techniczne stosowane w strefie ochrony w Morzu Celtaickim

1. Statki rybackie prowadzące połowy przy użyciu włoków dennych lub niewodów w strefie ochrony w Morzu Celtaickim stosują jeden z następujących wariantów narzędzi:
 - a) worek włoka o rozmiarze 110 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 120 mm ⁽²³⁾;
 - b) worek włoka typu T90 o rozmiarze 100 mm;
 - c) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 160 mm;
 - d) worek włoka o rozmiarze 120 mm.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki poławiające włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 5 % homarca, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
 - a) panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 300 mm z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 80 mm; statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów mogą stosować panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 200 mm;
 - b) panel Seltra;
 - c) kratownica sortująca o rozstawie prętów 35 mm zgodnie z definicją w części B załącznika VI do rozporządzenia (UE) 2019/1241;
 - d) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm;
 - e) podwójny worek włoka z przedłużeniem o rozmiarze oczek sieci T90 wynoszącym co najmniej 90 mm wyposażony w panel separacyjny o maksymalnym rozmiarze oczek 300 mm.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki poławiające włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 55 % witlinka lub 55 % połączonych gatunków żabnicy, morszczuka europejskiego lub smuklicy, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
 - a) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm;
 - b) worek włoka typu T90 o rozmiarze 90 mm z przedłużaczem;

⁽²³⁾ Określony w części B załącznika VI do rozporządzenia (UE) 2019/1241.

- c) worek włoka o rozmiarze 80 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 160 mm;
 - d) worek włoka o rozmiarze 80 mm z cylindrem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze: 2 m pomnożone przez 100 mm.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiąjące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują mniej niż 10 % dorszowatych (*Gadidae*) w rejonie ICES 7f na wschód od 5° długości geograficznej zachodniej, stosują worek włoka o rozmiarze 80 mm wyposażony w sieć o kwadratowych oczkach o rozmiarze 120 mm.
5. Selektywne narzędzie lub urządzenie ocenione przez STECF jako posiadające takie same lub wyższe cechy selektywności w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka w porównaniu wariantami narzędzi połowowych określonymi w ust. 1–4 może być stosowane jako alternatywa dla tych wariantów narzędzi.

Artykuł 10

Szczególne środki techniczne stosowane w Morzu Irlandzkim

1. Statki rybackie połowiąjące włokami dennymi lub niewodami w rejonie ICES 7a (Morze Irlandzkie) stosują środki techniczne określone w ust. 2, 3 i 4.
2. Statki połowiąjące włokami dennymi lub niewodami z workiem włoka o rozmiarze oczek sieci co najmniej 70 mm i co najwyżej 100 mm oraz o połowach obejmujących więcej niż 5 % homarca stosują jeden z następujących wariantów narzędzi:
- a) panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 300 mm; statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów mogą wykorzystywać panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 200 mm;
 - b) panel Seltra;
 - c) kratownica sortująca o rozstawie prętów 35 mm zgodnie z definicją w części B załącznika VI do rozporządzenia (UE) 2019/1241;
 - d) CEFAS Netgrid;
 - e) włok z panelem flip-flap.
3. Statki o długości co najmniej 12 metrów, prowadzące połowy przy użyciu włoków dennych lub niewodów, których połowy obejmują więcej niż 10 % połączonych gatunków plamiaka, dorsza atlantyckiego i rajokształtnych, stosują jedno z następujących wariantów narzędzi:
- a) worek włoka o rozmiarze 120 mm;
 - b) włok eliminujący z panelami sieci z oczkami o rozmiarze 600 mm oraz workiem włoka o rozmiarze 100 mm.
4. Statki o długości co najmniej 12 metrów, prowadzące połowy przy użyciu włoków dennych lub niewodów, których połowy obejmują mniej niż 10 % połączonych gatunków plamiaka, dorsza atlantyckiego i rajokształtnych, stosują worek włoka o rozmiarze oczek sieci 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do statków, których połowy obejmują więcej niż 30 % homarca lub więcej niż 85 % przegrzebków grzebieniowatych.
5. Selektywne narzędzie lub urządzenie ocenione przez STECF jako posiadające takie same lub wyższe cechy selektywności w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka w porównaniu wariantami narzędzi połowowych określonymi w ust. 1–4, może być stosowane jako alternatywa dla tych wariantów narzędzi.

Artykuł 11

Szczególne środki techniczne w wodach na zachód od Szkocji

1. Od dnia 1 lipca 2020 r. statki rybackie prowadzące połowy przy użyciu włoków dennych lub niewodów w rejonach ICES 6a i 5b w wodach Unii, na wschód od 12°W (wody na zachód od Szkocji) stosują następujące środki techniczne:
- a) obowiązkowe stosowanie panelu o kwadratowych oczkach (położenie niezmiennione) o rozmiarze co najmniej 300 mm w przypadku statków stosujących worek włoka o rozmiarze oczek sieci mniejszych niż 100 mm; w przypadku statków o długości całkowitej poniżej 12 m lub mocy silnika 200 kW lub mniejszej całkowita długość panelu może wynosić 2 m, a panel w połowach homarca (*Nephrops norvegicus*) – 200 mm;

b) obowiązkowe stosowanie sieci o kwadratowych oczkach (pozycja niezmieniona) o rozmiarze co najmniej 160 mm w przypadku statków stosujących worek włoka o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 100–119 mm i jeżeli połowy obejmują więcej niż 30 % homarca (*Nephrops norvegicus*).

2. Selektywne narzędzie lub urządzenie ocenione przez STECF jako posiadające takie same lub wyższe cechy selektywności w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka w porównaniu ze środkami określonymi w ust. 1, może być stosowane jako alternatywa dla tych środków.

Artykuł 12

Uchylenie

Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2034 traci moc.

Odesłanie do rozporządzenia (UE) 2018/2034 w części B pkt 3 załącznika VI do rozporządzenia (UE) 2019/1241 ⁽²⁴⁾ traktuje się jako odesłanie do art. 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105.